

doloris sedandi vi præditis commodè miscetur, & herpetas ac erysipelata illitu restinguit. Herba verò cum coma trita testibusque circumlita, libidinis in somno imaginationi simul & feminis profusioni obnoxiiis opitulatur. Sed & genitalia illitu effæta languidioraque reddit. Lac itidem extinguit, & virginum mammas crescere non patitur: ac puerorum quoque testes nutrimento defectos ita reddit, vt intabescant. Maxima efficacissimaque vis Creticæ, Megaricæ, Atticæ, & in Chio ac Cilicia nascenti.

De Taxo. CAP. LXXX.

SMILAX à quibusdam thymalus, à Latinis Taxus appellatur, arbor abietis magnitudine & foliorum eiusdem figura, in Italia & Narbonensi Gallia Hispaniæ contermina nascens. Sed nigrescunt pulli gallinæci, qui Italicæ taxi fructu vescuntur: & qui eundem ederint homines, alii profluuiis corripuntur. Narbonensis verò tam præsentis est veneni, vt qui sub eius umbra sederint obdormierintve, lædantur, & sæpenumerò etiam moriantur. Cæterùm hæc de taxo traduntur eo consilio, vt ab ea quisque caueat.

De Apocyno. CAP. LXXXI.

APOCYNON aliqui cynanchon, nonnulli pardalianches, alij cynomoron,

alij denique cynocramben, hoc est, brassicam caninam, appellant. Est verò frutex longis constans virgultis, vitilium modo obsequiosis, fractúque ferè inuictis: foliis hederae, attamen mollioribus & per extremum acutioribus, grauíque odore, quadantenus viscosis, & luteo succo turgentibus. Fructus ceu fabarum siliqua digiti longitudine protenditur, folliculari specie, minutis intus seminibus duris, paruis atque nigris. Huius folia cum subacta farina in panes coacta & in cibo data, canes, lupos, vulpes & pantheras necant, ac protinus earum quadrupedum coxendices resoluunt.

De Nerio. CAP. LXXXII.

NERION quibusdam rhododaphne, aliis rhododendron vocatum, frutex est vulgaris notitiæ, longioribus crassioribusque foliis quàm sint amygdalina: flore ad rosæ similitudinem conformato, & siliqua fructui amygdalino proxima: quæ quidem dehiscens, lanosa quadam natura acanthij pappos representante plena reperitur: radice acuminata & longa, lignosa atque gustanti salsa. Nascitur in viridariis, maritimisque locis, & secus amnes. Flores ac folia canibus, asinis, mulis & plerisque quadrupedibus venena sunt: hominibus verò, contra venenatarum bestiarum morsus præfidia, si è vino bibantur.

bibantur, eoque magis ruta addita. Imbecilliores autem animantes, uti caprae ac pecudes, si aquam biberint in qua illa maduerint, moriuntur.

De Fungis. CAP. LXXXIII.

FVNGORVM differentia duplex. Aut enim edules sunt, aut exitiosi & perniciosi. Ac tales quidem multis de causis eadunt: nempe quia iuxta clauos rubiginosos, aut putridos pannos, aut serpentium latibula gignantur: aut etiam arboribus, quae priuatim noxios pariunt fructus, adnascantur. Habent porro & qui tales sunt concretum quendam strigmentique modo viscosum intra se lentorem, ac etiamnum posteaquam terra sunt eruti si reponantur, celeriter corrumpuntur & computrescunt. At innocetiores, quique veneno imbuti non sunt, gratiam iuribus conciliant, iucundique sunt saporis. Veruntamen & hi ipsi largius sumpti, nocent: quippe qui aegre concocti strangulant, aut choleram morbum accersunt. Remedio est nitri & olei, aut lixiuij cum acida muria potus, haustumve thymbræ decoctæ origaniue iusculum. Est & remedio finum gallinaceum ex aceto potum, aut ex copioso melle delinctum. Ceterum alibiles illi sunt, aegreque dissoluuntur: quin & integri ut plurimum una cum recrementis alui reiciuntur.

De Colchico. CAP. LXXXIII.

COLCHICVM, quod aliqui ephemerum, alij agrestem bulbum vocant, sub finem autumni florem edit croci candicantem: deinceps verò folia bulbi, sed pinguiora: caulem dodrantalem cum rufo semine: radicem cortice præditam è nigro fuluescente: quæ quidè delibrata candida, tenera, succi plena atque etiam gustanti dulcis reperitur. Habet verò bulbus eius mediam rimam fissuramve, è qua flos erumpit. Plurimum in Messenia & apud Colchos enascitur. Comesta radix, fungorum more strangulando enecat. Hanc autem idè studiosius descripsimus, vt ne fortè per imprudentiam pro esculento bulbo in cibòs recipiatur: mirum enim quantum saporis iucunditate imperitos alliciat. Opem ferunt eadem quæ fungis deuoratis, insuperque lac bubulum epotum: ita auxiliatur, vt si affuerit, aliud nullum desideretur auxilium.

De Ephemero. CAP. LXXXV.

EPHEMERVVM, quod alij agrestem irin appellat, caulem foliaque habet lilij, sed hæc tenuiora: flores candidos, amaros: semen molle: radicem vnam digitali crassitudine, longam, astringentem, odoratam. Nascitur in syluis & opacis. Huius radix dentium doloribus præcipua, si decocto ij colluan-

colluantur. Folia verò in vino cocta illitá-
que, œdemata tuberculáque discutiunt, quæ
quidem humidi nihil dum contraxere.

De Helxine. CAP. LXXXVI.

HELXINE, quam nonnulli parthe-
nium, alij perdicium, alij sideritin seu
Heracleam, alij vitrariam seu vrceolariam,
alij ixinen syluestrem, alij clbadium, alij de-
niq; polyonymon appellant, nascitur in ma-
ceriis & parietinis. Cauliculos profert tenues
ac leuiter rubentes, folia mercurialis, hirsu-
ta: & circa caules velut exigua femina, aspe-
ra, vestibus adhærescentia. Vim habent folia
refrigeratoriam & astringentem: qua ex
causa sanant illitu crysipelata, condylomata,
adusta, incipientes panos, omnéque inflam-
mationis genus & œdemata. Succus eius
cum cerussa, crysipelatis & herpetibus vtili-
ter illinitur: vti & podagris, si cerato cypri-
no aut hircino seuo exceptus fuerit. Vete-
rem quoque tussim emendat succus, instar
cyath. haustus. Quin & tonsillis inflam-
mationem sentientibus vtiliter & gargarizatur
& oblinitur, necnon & aurium dolorem
cum rosaceo instillatus leuat.

De Alsine. CAP. LXXXVII.

ALSINEN alij myosota vocant, quo-
niam foliis muscutorum auriculas i-
mitetur. Alsine verò dicta est, quòd opacis

nemorosisque locis gaudeat. Herba est helxina similis, at humilior, longioribusque foliis ac minimè hirsuta: & cum teritur, odorem cucumeris reddit. Vim porro refrigerandi astringendique obtinet: quam obrem oculorum inflammationibus commodè cum polenta illinitur, auriumque dolori succus infunditur: denique ad eadem omnia quæ helxine valet.

De Lenticula palustri.

CAP. LXXXVIII.

LENS palustris in aquis pigris stagnantibusque reperitur, mucosus scilicet lenticulæ similis, refrigeratoriæ naturæ: propter quod omnibus inflammationibus, erysipelatis, podagrisque & per se & cum polenta conuenienter imponitur: insuperque puerorum enterocelas agglutinat.

De Semperuino magno.

CAP. LXXXIX.

SEDVM magnum Semperuuii nomen sibi vendicat, quoniam folia semper vireant. Caules edit cubitales, aut etiam altitudinem eam excedentes, crassitudine pollicari, pingues, egregiè virentes, characiæ tithymali modo incisuris distinctos: folia pinguia, pollicari magnitudine, & extremo cacumine linguæ similia: & infima quidem in terram conuexa: quæ verò sunt in capite, ita conferta

conferta adductaque inuicem, vt orbiculato ambitu effigiem imitentur oculi. Nascitur in locis montosis & argillofis. Sunt & qui ipsum supra domicilia ferant. Vis ei perfrigerare & astringere. Quamobrem folia tum per se, tum etiam cum polenta imposita, valent ad erysipelata, herpetas, nomas, oculorum inflammationes, ambusta & podagras. Succus autem ad capitis dolores cum polenta & rosaceo instillatur: morsis à phalangio potui datur, itémque profluuiò alui laborantibus atque dysentericis. Sed & teretes lumbricos pellit ex vino potus, & fluorem muliebrem sistit, in vellere subditus: denique oculorum lippitudinibus à sanguine obortis vtiliter inungitur.

De Semperuuo paruo. CAP. XC.

Semperuiuum minusculum in parietinis, petris & maceriis, nec non & scrobibus opacis nascitur: cauliculis ab vna radice multis, tenuibus: qui quidem crebris cincti sunt pusillis foliis, iisque rotundis, pinguibus, exilibus, mucronatis. Promit & à medio caulem palmum ferè altum, umbella floribusque tenuibus & ex luteo pallidis præditum. Folia eisdem cum priore viribus pollent.

De Semperuuo tertio. CAP. XCI.

Videtur & tertium esse semperuiui genus, quod aliqui portulacam agræstem aut